

I

मि२

श्रीगणेशाय नमः ॥ राजावाच ॥ यथाशुभः सहस्रान्तः सवाहनरिपुसैनिकान्
 कीडन्तिवविर्जित्य त्रेलोक्या बभुजेऽश्रिपम् ॥ १ ॥ भगवन्तन्ममाख्याहि वर्म
 नारायणात्मिकम् ॥ यथाततापिनः शत्रून् येन गुप्तोऽजयन्मधे ॥ २ ॥ शुक्र
 वाच ॥ वृतः पुराहितत्वाद्गोमहेन्द्रापातुपच्छते ॥ नारायणं शाख्यं वर्माह तदि
 कैकमनाः शशु ॥ ३ ॥ विश्वरूप उवाच ॥ धोतां विपाशिराचम्य सपवित्र उदङ्मु
 ः ॥ कृतस्वांगकरन्यासो मंत्रोभ्यां वाग्मतः शुचिः ॥ नारायणमिदं वर्म संन

॥१॥

ज्ञानमूर्तिमिमं मंत्रं मुदाहरत ॥ ॐ हरिर्विदध्या नमस्तत्सर्वं स्त्री न्यत्तां द्विपद्मः पतं
 गेन्द्रपदे ॥ दशरिचर्मसि गदेषु चापपाशात् दधानोऽष्टगुरोऽष्टबाहुः ॥ १० ॥ जले
 मारुततु मत्स्यमूर्तिर्पादोगरी भौवनुरास्यपाशात् ॥ ह्यनेषु मायावदुवासेनो
 ध्यात्विचिक्रमः खिलतु विश्वरूपाः ॥ ११ ॥ दुर्गेष्वाद्या जैमखादिषु प्रभुः पादाब्जं
 ॥ १२ ॥ सुरपुत्रपारिः ॥ विमंचतो यस्य महादहं वंदि शो विने दुर्न्यपतं पूज्यगर्भाः ॥
 ॥ १३ ॥ रक्षोवर्तो मा धुनिपक्षकल्पः त्वदंष्ट्रयो नीतधरो वराहः ॥ रामो द्रुकुटे खड्ग
 मासे सलिलमोऽप्यात् भरताग्रे जोऽस्मान् ॥ १४ ॥ मामुग्रे धर्मादखिलोत्तमा

इय आगते ॥४॥ पादयोर्जीनुनो नूधो नूदरे रुधधोरसि ॥ मुखेशिरस्यानुपूर्वी
 रादीनिवि न्यसेत् ॥५॥ नमो नारायणायति विषय्यमभ्यासिका ॥ कर
 संततः कुर्यात् दृष्टाक्षरविषया ॥६॥ प्रणावादिपकारान्तमंगुल्यंगुल्य
 सु ॥७॥ न्यसेद्दृष्टमङ्कारं विकारमनुमूर्द्धनि ॥ षकारंतु भुवोर्न्येराकारं
 खयान्यसेत् ॥ वैकारं नेत्रयोर्पुंजात् नकारः सर्वसंधिषु ॥८॥ मकारमत्रवि
 न्यस्य मङ्कमूर्तिर्भवेदुधः ॥ सविसर्गफटन्तत्सर्वदि सविनिर्दिष्टीत् ॥९॥ वि
 स्रवेनमः फट् इति आत्मानं परमं ध्यायेत् ध्येयं षट्शक्तिनिमुक्तम् ॥ विद्यातेज

देवोऽपरान्ते मधुहोग्रधन्वासायं त्रिधामावतु माधवीमाम् ॥ देवेहृषीकेश उता ह्यनेनि
 श्रीधर को वतु पञ्चनाभः ॥ १६ ॥ श्रीवत्सेधामाऽपरान्ते ईशः प्रत्यूष ईशोऽसिधरो जनाई
 नः ॥ दामोदरो व्यादनु संधं प्रभाति विश्वे प्रवरो भगवान् कालमूर्तिः ॥ २० ॥ चक्रं धुगं जा
 तं त्रिगुणैर्नामिभ्रमत्समत्समाभ्यगवत्प्रपुक्तं ॥ दंदगिधं दंदं गंधारि सेन्यमाशुक चंद्र
 यात सखो हुताशः ॥ २१ ॥ गन्धेऽप्रातिस्य प्रीति वित्कृत्विं निषिंदि निषिं च्युजित
 ॥ २२ ॥ कृष्णाशवै नाप्त क यत्तरजो भूतग्रहां श्वरूपं चरुं पारीन् ॥ २३ ॥ त्वं पातु धा
 यं प्रेतमाह पिशाचविप्रग्रहं हारद्वीन् ॥ २४ ॥ इन्द्राविद्रावपत्तं त्वं पूरितो भीमस्वनो
 दयानि कं यत्तं ॥ २५ ॥ त्वं तिग्म धाराति वरारि सेन्य मीशप्रपु नो मम हृदि विद्धि न्य

॥३॥

नारायणः पातु नर प्रव हातात् ॥ इत्तत्त्व योगादय योग नाभः पापाहुमोशः कपिलः
 वात् ॥ १४ ॥ वन कुमारो वतु कामदेवा दुप श्रीवीमां पद्मिदेवहेलनात् ॥ देवीधिवर्षः
 ईनां नरात् कूर्मो हरि मं निरयाद प्रोषात् ॥ १५ ॥ धन्य नरि भगवान् रपात् पध्यात्
 भद्रमादय भो निजिज्ञात्मा ॥ पदं स्वलोकादवता कर्मात्मात् वने गगात् क्रोधव
 मादतिन्द्रः ॥ १६ ॥ देवाय नो भगवान् प्रबोधा दुधस्तु पारवरादुगगात् त्रमादात् ॥ कृत्तिः
 मलेः काले मलात्पातु धर्मावनापौ उक्तवतारः ॥ १७ ॥ श्रीकेशवो गद्या प्रज्ञादव्याह
 विन्द आसंगव मन्त्रवेषु ॥ नारायणः पातु उदात्तशक्तिर्न ध्वंदिन विभुररीन्द्रपाणिः ॥ १८ ॥

विं गाव्या धनेशजीः स्वमायया ॥३०॥ तेनैव सत्पमानेन सर्वज्ञो भगवान्हरिः ॥ पा
 नुसर्वोऽस्वरूपैर्नः सदा सर्वत्र सर्वगः ॥३१॥ विदिसुदित्पूर्वमधःसमुत्तादेनर्वहि
 भगवान्नाशुद्धिः ॥ प्रहापयं लोकभयं स्वनेन स्वतेजसा गता समस्ततेभ्यः ॥३२॥
 चैव निदमाख्यातं वर्म ॥ नारायणात्मकम् ॥ विजेद्यस्यैजसा येन दंशितोऽसुर
 यो न ॥३३॥ एतद्द्वारं मानस्तु प्रयं पश्यति चक्षुषा ॥ यदा वा संस्पृशेत्तद्वि
 सात्तविमुच्यते ॥३४॥ न कुतश्चिद्भयं तस्य विद्यां धारयतो भवेत् ॥ यजद
 त्रहादिभीत्या वा दित्तमैव कीर्तयिष्यते ॥३५॥ इमं विद्यां प्राकृष्टितको शि

॥३५॥

चर्म न शतचन्द्र छादयद्दिषाम धीनां हृत्पापयन्तु वास ॥२३॥ यन्नो भयं ग्रह
 कैतु न्यो नभ्य एव वा ॥ ससि सपेभ्यो दंष्ट्रिभ्यो भूतभ्यो होम्य एव वा ॥२४॥ सती
 ने भगवन्नामरूपास्त्र कीर्तनात् ॥ प्रयानुसंक्षयं सद्यो येनः श्रेयः प्रतीपकाः ॥२५॥
 भगवांस्तोत्रस्तोमः कृत्येनयः प्रभुः ॥ रत्नत्वशेष कृच्छ्र न्यो विष्वक्सेनः स्वनाम
 ॥२६॥ सर्षपभ्यो हरेर्नामरूपया नापुधानि च ॥ बुद्धीन्द्रियमनः प्राणा न्योतु
 ष्विदभूषणाः ॥२७॥ यथा हि भगवानेव वस्तुतः सुद सच्चपत् ॥ सत्येन तेन नः सर्व
 तुमाशानुपद्रवाः ॥२८॥ यथैकात्म्यानुभावा नां विकल्परहितः स्वयं ॥ भूषणापुध

क्षीधारण नृदिजः ॥ वागधारण सा सांगं जहो समनु धन्वनि ॥ ३३ ॥ न स्यापरि विमाने न
 गंधर्वपतिरेकसः ॥ यथै चित्रपः स्त्रीभिर्वृतो पत्रदिजस्तयः ॥ ३४ ॥ गगना न्यपतस्यः
 प्रविमानो ह्यवाकुशिराः ॥ सवालद्विस्ववचनादस्मीत्याशयविस्मितः ॥ ३५ ॥ प्रास्य
 चां सस्वर्त्यं ला ला धाम स्वमन्वेगात् ॥ शुक्ल उवाच ॥ पददंशराया कोले यो
 रयति चादतः ॥ तं नमस्यन्ति भूतानि मुच्यते सर्वतो भयात् ॥ ३६ ॥ एतां विद्यामपि
 विश्वरूपा चतुःकृतः ॥ त्रैलोक्ये स्मिन् भुजे विर्जि ॥ त्वमध्येऽसुरान् ॥ ३७ ॥
 श्रीमद्भागवते महापुराणे षष्ठस्कन्धे नारायणवर्मनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

6